

Inleiding

Martin Harlaar

De westerse wereld lijkt in de greep te zijn van een grootschalig genderexperiment. Zo wordt er bijvoorbeeld verkondigd dat biologisch geslacht er niet echt toe doet en dat vooral iemands subjectief ervaren genderidentiteit telt. Dit blijkt in de praktijk voor het leven van mensen verstrekkende gevolgen te kunnen hebben.

'Geen enkele transseksueel heeft hierom gevraagd

Ondanks dat ik pas midden twintig ben, kan ik u zeggen dat de tijden op een ongelofelijke manier veranderd zijn. Met weemoed denk ik terug aan mijn jeugd. Toen ik in de gangen van mijn middelbare school 'hé, jongen!' en 'manwif' nagesist kreeg door pestkoppen. Toen verre familieleden familiefeesten en begrafenissen aangrepen om breed grijnzend te vragen hoe het met me ging ('kerel!'). En toen gesprekken met mijn mentrix over waar ik me zou omkleden nog niet in mijn voordeel uitmondde.

Tegenwoordig liggen de mensen-die-het-voor-het-zeggen-hebben op scholen en bij bedrijven op de knieën om deze 0,005 tot 0,014 procent van de biologische mannen en 0,002 tot 0,003 procent van de biologische vrouwen maar zo geaccepteerd mogelijk te laten voelen (cijfers uit DSM-5, het *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*). Door met Paarse Vrijdag de hele school vol regenboogvlaggen te hangen, op kantoor allemaal de gewenste voornaamwoorden op de borst te spelden, alle wc's genderneutraal te maken en de absolute meerderheid van de bevolking met 'cis' aan te spreken. (Dat geen enkele transseksueel hierom heeft gevraagd, weten de meesten niet eens, want er zijn helemaal niet genoeg excuustransgenders om uw diversiteitsquota te halen.)¹

Dit citaat komt uit een opiniestuk dat op 7 mei 2023 in *NRC Handelsblad* verscheen. Het is geschreven door Lara Campagne, een transvrouw². Ze vertelt ook over haar jeugd.

'Al als klein jongetje vertoonde ik overduidelijk meisjesachtig gedrag, zelfs dusdanig dat een leidster op de crèche eens tegen mijn moeder opmerkte dat ik 'sowieso een homootje zou worden'. Iedere avond smeekte ik mijn moeder of we mijn piemeltje er niet af konden knippen, en ik wilde niets liever dan in alles lijken op en meedoen met de andere meisjes. Het waren niet anderen die mij vertelden dat ik van binnen een meisje was, ik vertelde het hun.'

Genderidentiteit primeert op biologisch geslacht

Er gaat de laatste jaren geen dag meer voorbij of er wordt geschreven en gesproken over 'gender'. De hele samenleving lijkt erdoor geobsedeerd. Alles moet anders. Maar wat verstaan we eigenlijk onder het begrip gender? In *De Standaard* van 20 september 2023 bracht filosofe en publiciste Griet Vandermassen het helder onder woorden.

'Begripsverwarring is een groot obstakel in het genderdebat. Termen worden zelden gedefinieerd en kunnen uiteenlopende invullingen krijgen. 'Gender' staat soms voor 'seks', maar kan ook verwijzen naar culturele invullingen van mannelijkheid en vrouwelijkheid of naar seksetypische patronen van voorkeuren en gedrag. Steeds vaker verwijst de term naar genderidentiteit, iemands subjectieve ervaring van zichzelf als man, vrouw, of geen van beide. Genderidentiteit is volgens sommigen fluïde en vrij gekozen, volgens anderen inherent en diepgevoert. In beide gevallen staat ze los van je biologische geslacht. In dat denkkader bepaalt je genderidentiteit wie je bent en moet ze voorrang krijgen op je biologische geslachtskenmerken.

Wetenschap veronderstelt heldere definities, de poging om interne tegenstrijdigheden uit te klaren en de erkenning van onzekerheden en zwakheden in het onderzoek. Dat ontbreekt grotendeels in het debat over genderidentiteit. We weten zelfs niet hoe iemands gevoel van zichzelf als vrouw, man, of iets anders ontstaat. Plaats dat tegenover de soms dogmatische zekerheid van aanhangers van de theorie dat genderidentiteit primeert op geslacht, en u begrijpt waarom sommigen haar een ideologie noemen.'

Consequenties

Het voorrang geven aan genderidentiteit op biologische geslachtskenmerken heeft talloze consequenties. Ik noem er enkele. In het boek zult u er nog meer tegenkomen.

Biologische mannen kunnen van de ene op de andere dag, zonder enige ingreep te hebben ondergaan – of van plan zijn te ondergaan –, claimen dat zij zich vrouw voelen en toegang eisen tot plekken die bestemd zijn voor biologische vrouwen, waardoor de privacy en de veiligheid van deze biologische vrouwen in gevaar komen (te denken valt bijvoorbeeld aan toiletten, kleedkamers, opvanghuizen en gevangenissen).

Biologische mannen die middelmatig presteren in sport, maar daarin toch succesvol willen zijn, kunnen claimen dat zij zich vrouw voelen en toegang eisen tot vrouwensport. Omdat biologische mannen gemiddeld nu eenmaal groter en sterker en sneller zijn dan biologische vrouwen, kunnen ze winnen en ontnemen zij vrouwen die vele jaren getraind hebben hun kans op een medaille.

Biologische mannen die claimen dat zij zich vrouw voelen, melden zich op datingsites voor lesbiennes en verwijten de lesbiennes die laten weten zich seksueel niet tot deze ‘vrouwen’ met een penis aangetrokken te voelen, dat zij ‘transfoob’ zijn. Het stempel ‘transfoob’ is genoeg om genderactivisten tegen deze biologische vrouwen in het geweer te brengen en het leven zuur te maken.

Een heel andere schrijnende consequentie van het laten primeren van genderidentiteit op biologisch geslacht doet zich voor bij meisjes vanaf een jaar of tien. De laatste jaren is vooral het aantal meisjes dat plotseling te kennen geeft in transitie te willen gaan explosief gestegen. Uit onderzoeken is gebleken dat het overgrote deel van de kinderen die problemen heeft met het eigen lichaam daar in de loop van de puberteit overheen groeit. Maar de genderideologie leert dat wij kinderen die zeggen dat hun genderidentiteit niet overeenkomt met hun biologische geslacht serieus moeten nemen en moeten bevestigen in hun idee. Zij hebben recht op ‘gender affirmative care’, genderbevestigende zorg. Dat betekent dat deze kinderen een medisch traject ingaan (puberteitsremmers, hormonen, operaties) en de rest van hun leven medisch begeleid moeten worden.

Voor de explosieve groei van het aantal meisjes dat in transitie wil gaan, worden twee hoofdverklaringen gegeven:

1. Transgenders zijn zichtbaarder geworden en dus is de drempel minder hoog voor meisjes die aan genderdysforie lijden.
2. Er is sprake van sociale besmetting. Meisjes die andere problemen hebben, zoals autisme, trauma's, depressie en eetstoornissen, zien transitie als een uitweg uit die problemen.

Cooler, hotter, smarter?

Voices of reason

In het voorjaar van 2022 begon mijn zoektocht naar (ervarings)deskundigen die een bijdrage aan het boek zouden willen leveren. Ze waren vrij om te kiezen over welk aspect ze iets wilden schrijven, zolang het maar verband hield met transgenders. Ik zocht in binnen- en buitenland naar 'voices of reason'. Het genderdebat is al verhit genoeg, dus het leek mij niet productief om ideologische scherpslijpers uit te nodigen. Ik vond in de Verenigde Staten, Ierland, Duitsland, België en Nederland transseksuelen,

ouders van een kind dat in transitie ging, een *detransitioner*, artsen, biologen en een docente ‘Religious studies’.

Niet alle teksten zijn speciaal voor het boek geschreven. Tijdens mijn zoektocht kwam ik op het internet artikelen (Jonathan Rauch, Heather Heying, Elie Vandenbussche) en lezingen (Zander Keig, Colette Colfer) tegen die naadloos in de opzet van het boek pasten. Ook mocht ik teksten gebruiken die in boekvorm waren verschenen (Cinzia Sciuto, Frans de Waal). Omdat wij met dit boek een zo groot mogelijk publiek willen bereiken, werden alle teksten in het Nederlands vertaald. Meer informatie over de auteurs kunt u achter in het boek vinden. Twee auteurs vreesden voor negatieve gevolgen indien bekend zou worden wie zij zijn en hebben daarom niet hun eigen naam gebruikt.

Omdat biologie ertoe doet, zou ik diegenen die hun kennis over geslachtelijke voortplanting willen opfrissen, aanraden eerst het artikel *Wat doen meisjes? Meisjes worden vrouwen* van biologe Heather Heying te lezen en aansluitend het artikel *Gedrag biedt veel meer informatie* van bioloog Frans de Waal.

Ik wil deze inleiding afsluiten met de openingsalinea van het artikel van Amerikaans homorechtenactivist Jonathan Rauch.³ Het sluit naadloos aan op de ervaringen van de Nederlandse Lara Campagne. Genderideologie is grensoverschrijdend.

‘De radicale genderideologen van vandaag schaden de transgendergemeenschap op dezelfde manier als linkse activisten begin jaren negentig schade toebrachten aan de beweging voor de rechten van homo’s en lesbiennes.’

NOTEN

1. <https://www.nrc.nl/nieuws/2023/05/07/transgenderisme-is-gepolitiseerd-en-daar-heb-ik-niet-om-gevraagd-a4164016>
2. In dit boek wordt de algemene correcte Nederlandse spelling als richtlijn gebruikt. Aan het al dan niet aan elkaar schrijven van samenstellingen met ‘trans’ liggen dus geen ideologische overwegingen ten grondslag.
3. Over zijn ‘coming-out’ schreef Jonathan Rauch *Denial: My 25 Years Without a Soul* (Acorn Abbey Books, 2013).